

[Justitsministeren]

Lovforslaget har til formål at forhøje tinglysningsafgiften fra 400 kr. til 500 kr. Herved får staten en merindtægt, der på årsbasis skønnes at blive på ca. 150 mio. kr.

Tinglysningsafgiften blev indført i 1983 og er ikke siden forhøjet. Der er derfor efter forslaget i alt væsentligt alene tale om en prisregulering af afgiften.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning for atomskader. (Forhøjelse af erstatningsbeløb m.v.).

(Lovforslag nr. L 163).

Formålet med lovforslaget er at gøre det muligt for Danmark at ratificere to ændringsprotokoller til Pariskonventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område. Pariskonventionen og en tillægskonvention hertil er ratificeret af Danmark og gennemført ved lov nr. 332 af 19. juni 1974 om erstatning for atomskader.

Hovedformålet med de nye ændringsprotokoller er at forbedre retsstillingen for skadelidte ved atomulykker.

Ved ændringsprotokollerne forhøjes det beløb, som kan komme til udbetaling, meget væsentligt, idet de beløb, som vedkommende stat og staterne i forening hæfter for, forhøjes fra ca. 900 mio. kr. til ca. 2,5 mia. kr. Der gennemføres samtidig en ændring af den internationale valutaenhed, hvori anlægsindehaverens og statens ansvar udtrykkes. Ændringsprotokollerne indebærer endvidere gennemførelse af enkelte mindre, tekniske ændringer. Lovforslaget tager herudover sigte på at forhøje anlægsindehaverens maksimumsansvar til et fællesnordisk niveau.

Ved gennemførelsen af lovforslaget kommer den danske lovgivning på ny på linje med lovgivningen i Norge og Sverige.

Det må antages, at der vil gå nogen tid, før ændringsprotokollerne træder i kraft. Når det er af betydning allerede nu at gennemføre lovgivningen i Danmark, skyldes det først og fremmest, at Danmark vil få det fornødne retlige grundlag til at kunne indgå en aftale med

Forbundsrepublikken Tyskland, der sikrer, at skadelidte i Danmark efter et eventuelt vesttysk atomkraftuheld bliver omfattet af de forhøjelser, som allerede er gennemført i Forbundsrepublikken, men som er betinget af, at Danmark ligeledes gennemfører forhøjelser af erstatningsbeløbene.

Hertil kommer, at en dansk ratifikation af protokollerne eventuelt kan tilskynde andre stater til at ratificere, således at protokollerne kan træde i kraft.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvide til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Fusion, fission og opløsning af visse samejeforhold m.v.).

(Lovforslag nr. L 164).

Lovforslaget går ud på at forbedre realrenteafgiftsloven på en række punkter, således at reglerne ikke hæmmer de realrenteafgiftspligtige institutioners muligheder for at foretage ændringer i strukturer, som er blevet uhensigtsmæssige. Samtidig foreslås andre forbedringer af realrenteafgiftsloven.

Baggrunden for lovforslaget er blandt andet den afgiftspligt for afkast af fast ejendom, der blev indført i 1986.

For det første foreslås en regel, hvorefter realrenteafgiftspligtige institutioner ved fusion eller fission indtræder (succederer) i en overdragende realrenteafgiftspligtig institutions realrenteafgiftsmæssige stilling. Dette forslag betyder, at der ikke sker nogen ændring i den afgiftsmæssige behandling af aktiver, som overdrages ved fusion eller fission. Forslaget medfører blandt andet, at der ikke skal betales realrenteafgift af en eventuel avance på de aktiver, som overdrages, og at løbende formueafkast, som hidtil har været afgiftsfrit på grund af formuegodets anskaffelsestidspunkt, også vil være afgiftsfrit efter en eventuel fusion eller fission.

For det andet foreslås det, at der ikke skal betales realrenteafgift af afkast af fast ejendom, som en realrenteafgiftspligtig erhverver fra en anden realrenteafgiftspligtig ved opløsning af